

Arrest

nr. 112.429 van 22 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LANCKMANS loco advocaat I. SIMONE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit Shkodër. U bent biseksueel. In 2007 huwde u officieel met E. G. en tijdens uw huwelijk had u geregeld seksuele relaties met mannen. Uw echtgenote is hiervan echter niet op de hoogte. Een jaar geleden bekoelde uw relatie met uw schoonfamilie. Uw schoonfamilie raadde uw echtgenote aan van u te scheiden. Uw schoonbroer vroeg u één maal waarom u trouwde met zijn zus. U vermoedt dat uw schoonfamilie geruchten heeft gehoord over uw geaardheid. Sindsdien bezoekt u niet langer uw schoonfamilie. Uw echtgenote gaat alleen bij hen op bezoek. Uw echtgenote vroeg u meermaals of de geruchten waar waren, waarop u echter steeds ontkende en haar gerust stelde. Zeven maanden geleden sprak uw

broer u aan en vroeg of u biseksueel bent. U ontkende waarop uw broer u liet weten dat als hij ooit de zekerheid zou hebben dat u wel biseksueel bent, hij u zou vermoorden. De maanden nadien zag u uw broer geregeld, maar u kende geen problemen meer met hem. Sinds een zestal maanden wordt u op straat soms beledigd en bespuwd als gevolg van uw seksuele geaardheid. U weet niet hoe uw familie, schoonfamilie en anderen uit uw omgeving op de hoogte zijn van uw seksuele voorkeur. Als gevolg van bovenstaande problemen verliet u op 23 juni 2013 Albanië. Op 2 juli kwam u aan in België en op 3 juli 2013 vroeg u asiel aan. U vertelde uw echtgenote bij uw vertrek enkele vrienden te willen opzoeken in België en Italië. U onderhoudt vanuit België contact met uw echtgenote. U stelt in de toekomst ooit uw echtgenote in te lichten over uw geaardheid. Hoe het dan verder moet met jullie huwelijk, hangt af van haar reactie. Zelf wil u getrouwd blijven en ondertussen relaties met mannen kunnen blijven aangaan. U bent in het bezit van uw Albanees paspoort en legt verder enkele internetartikels (dd. 2009-mei 2013) neer betreffende de situatie van homoseksuelen in Albanië.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat de problemen met uw broer beperkt bleven tot een eenmalige verbale bedreiging. Nadien zou u trouwens nog contact gehad hebben met uw broer. Hoewel jullie relatie wat bekoelde, kende u verder geen problemen met uw broer (CGVS, p.5). Ook de problemen met uw schoonfamilie bleven beperkt tot het louter verbale: een schoonbroer sprak u eens aan en uw schoonfamilie raadde uw echtgenote aan om te scheiden. U kende verder geen problemen met hen. Wanneer uw echtgenote haar familie bezocht, ging u gewoon niet meer mee (CGVS, p.6). Wat betreft uw relatie met uw echtgenote dient vastgesteld te worden dat u nog steeds met haar gehuwd bent en ook nog steeds contact met haar onderhoudt (CGVS, p.2). Hoewel uw echtgenote u soms aansprak over de geruchten aangaande uw seksuele geaardheid, wist u haar steeds gerust te stellen (CGVS, p.6-7). U wilt bovendien getrouwd blijven (CGVS, p.9). Ook de problemen die u op straat kende - u werd soms beledigd en bespuwd - kunnen geenszins gelijkgesteld worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dat er (mondelijke) onverdraagzaamheid is jegens homo's, is immers een universeel gegeven dat helaas ook in België voorkomt.

Bovendien heeft u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u in geval van een verergering van uw problemen na een eventuele terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat Albanië sinds 2010 één van de modernste en meest progressieve anti-discriminatie wetten van Europa heeft die expliciet de rechten van homo's in Albanië verdedigt. Informatie stelt tevens dat, hoewel Albanië tot voor kort nog gelabeld stond als één van de meest homofobe landen (zoals ook uit de door u voorgelegde internetartikels blijkt), het in mei 2013 twee bijzonder vooruitstrevende wetten goedkeurde. Zo werd de strafwet aangepast waardoor haatmisdrijven op basis van seksuele oriëntatie en identiteit strafbaar worden gesteld. Tevens wordt de verspreiding (in welke vorm dan ook) van haatdragende of homofobe informatie strafbaar. Kort voordat deze wetten werden goedgekeurd door het parlement betuigde de voormalige Eerste Minister Sali Berisha tevens zijn steun aan de LGBT-gemeenschap en veroordeelde hij vroegere haatdragende uitspraken van de Vice-Minister van Defensie. Voorts blijkt uit deze informatie dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen. Volgens de Europese Commissie heeft deze wet een positief effect op het functioneren van de politie. Uit dezelfde informatie blijkt dat ook homo's klacht kunnen indienen en dat de politie optreedt naar aanleiding van fysiek of psychisch geweld ten aanzien van homo's. Verder blijkt uit de informatie dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine of geaardheid voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. In het licht van voorgaande is uw bewering geen klacht te kunnen indienen omdat ook hooggeplaatste functionarissen holebi's beledigen ontoereikend (CGVS, p.8).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u voorgelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteit wordt op zich niet in vraag gesteld. Wat betreft de door u voorgelegde internetartikels dient vooreerst vastgesteld te worden dat, met uitzondering van 1 artikel, al deze artikels dateren van voor bovenvermelde recente drastische verbetering in de bescherming van holebi's in Albanië. Het artikel dd. 9 mei 2013 betreft het feit dat de Commissaris voor bescherming tegen discriminatie de verontschuldiging eist van twee politieke vertegenwoordigers voor enkele uitspraken die ze hebben gedaan en wijst daarbij op de recente wetswijziging waardoor dergelijke haatdragende uitspraken voortaan strafbaar zijn. Het artikel sluit met andere woorden aan bij voorgaande vaststellingen betreffende het optreden van de Albanese autoriteiten wanneer holebi's geconfronteerd worden met problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna Wet van 29 juli 1991), van artikel 48/3 en 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en de motiveringsverplichting, van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling en artikel 3 van het EVRM evenals het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, Internationaal publiekrecht in vogelvlucht, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, La protection internationale des réfugiés en Belgique, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De Raad stelt vast dat de seksuele geaardheid van verzoeker door de commissaris-generaal niet betwist wordt. Daar waar verzoeker motieven aanhaalt met betrekking tot de vaststelling van seksuele geaardheid van verzoeker kan de Raad slechts vaststellen dat deze motieven niet voorkomen in de bestreden beslissing.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De verzoekende partij geeft niet aan welke ruimere aspecten van artikel 3 van het EVRM in vergelijking met artikel 48/4, §2, van de vreemdelingenwet ten onrechte buiten beschouwing zijn gebleven (R.v.St. 11 mei 2012, toelaatbaarheid, nr. 8472). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend in dit arrest wordt gesteld.

Waar verzoeker stelt dat hij als homoseksueel gevaar loopt bij terugkeer naar zijn land van herkomst omwille van represailles van zijn schoonfamilie en broer stelt de Raad vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer.

De Raad stelt vast dat verzoeker weliswaar aannemelijk maakt dat personen met een biseksuele geaardheid het voorwerp van discriminatie kunnen zijn in Albanië, maar hij maakt niet aannemelijk dat deze geaardheid op zich het bewijs is van zijn hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij weerlegt de bestreden beslissing niet waar deze stelt: *“Er dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat de problemen met uw broer beperkt bleven tot een eenmalige verbale bedreiging. Nadien zou u trouwens nog contact gehad hebben met uw broer. Hoewel jullie relatie wat bekoelde, kende u verder geen problemen met uw broer (CGVS, p.5). Ook de problemen met uw schoonfamilie bleven beperkt tot het louter verbale: een schoonbroer sprak u eens aan en uw schoonfamilie raadde uw echtgenote aan om te scheiden. U kende verder geen problemen met hen. Wanneer uw echtgenote haar familie bezocht, ging u gewoon niet meer mee (CGVS, p.6). Wat betreft uw relatie met uw echtgenote dient vastgesteld te worden dat u nog steeds met haar gehuwd bent en ook nog steeds contact met haar onderhoudt (CGVS, p.2). Hoewel uw echtgenote u soms aansprak over de geruchten aangaande uw seksuele geaardheid, wist u haar steeds gerust te stellen (CGVS, p.6-7). U wilt bovendien getrouwd blijven (CGVS, p.9). Ook de problemen die u op straat kende - u werd soms beledigd en bespuwd - kunnen geenszins gelijkgesteld worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”*

Weliswaar is voorafgaande vervolging of ernstige schade niet vereist als bewijs van zijn hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, maar verzoeker maakt niet

aannemelijk dat de aangehaalde feiten het bewijs zijn van een gegronde vrees of reëel risico in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in
vreemdelingenzaken.

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

G. de MOFFARTS